

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

28 stycznia

№ 6.

Rok 1922.

Treść:	38. Dekret z dnia 12 stycznia 1922 r. o wywłaszczeniu gruntów na rzecz budowy rzymsko-katolickiego kościoła parafjalnego w Łosewie.	81
	39. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1922 r. o sądownictwie doraźnym na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej	82
	40. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 stycznia 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Przepisów Przewozowych, stanowiących część I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt	82
	41. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 stycznia 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia Wykazu opłat dodatkowych do Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.	83
	42. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 7 stycznia 1922 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowymi	84
	43. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 stycznia 1922 r. o przewozie próżnych wagonów prywatnych właścicieli w komunikacji bezpośredniej między stacjami polskich kolei państwowych, a stacjami kolei austriackich.	84
	44. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 11 stycznia 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.	85
	45. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 27 grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. o podwyższeniu i sposobie pobierania podatku od zapalek na obszarze b. dzielnicy pruskiej	86
	46. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 stycznia 1922 r. o utworzeniu kas skarbowych na obszarze izb skarbowych we Lwowie i Krakowie	88
	47. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 11 stycznia 1922 r. w przedmiocie przewożenia zwłok.	88

38.

D e k r e t

z dnia 12 stycznia 1922 r.

o wywłaszczeniu gruntów na rzecz budowy rzymsko-katolickiego kościoła parafjalnego w Łosewie.

Na mocy art. 1 i 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym na użytek dróg że-

laznych i innych dróg komunikacyjnych lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. P. P. P. № 14, poz. 162) i w myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1921 r.— stanowię co następuje:

Na rzecz budowy rzymsko-katolickiego kościoła parafjalnego we wsi Łosewo, powiatu kolneńskiego, województwa białostockiego, ulegają przymusowemu wywłaszczeniu z gruntów będących w posiadaniu:

1) Ignacego Drażka — działka o powierzchni 1357'62 m. kw.,

- 2) Ignacego Lesieńskiego—działka o powierzchni 1168·97 m. kw.,
- 3) Franciszki i Stanisława Góralczyków—działka o powierzchni 980·43 m. kw.,
- 4) Antoniego Marchewki—działka o powierzchni 791·89 m. kw.,
- 5) Pawła Szumowskiego—działka o powierzchni 605·35 m. kw.,

wszystkie w tejże wsi Łosewo położone.

Naczelnik Państwa:
J. Piłsudski

Prezydent Ministrów
i Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
A. Ponikowski

39.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 stycznia 1922 r.

o sądownictwie doraźnym na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. w przedmiocie sądów doraźnych (Dz. P. P. P. № 55, poz. 341) zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się, względnie przedłuża, na czas sześciu miesięcy, licząc od dnia 1 lutego 1922 r., postępowanie doraźne na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej z wyjątkiem powiatów, wymienionych w § 2, względem przestępstw:

- a) udziału w bandzie z art. 279 cz. 1 ust. 3 Kodeksu Karnego, o ile chodzi o bandę w celach rozboju;
- b) zabójstwa z art. 453 i 455 ust. 3 Kodeksu Karnego, jeśli przestępstwa te popełniono względem osób, sprawujących funkcje bezpieczeństwa publicznego, podczas wykonywania lub z powodu wykonywania przez nie obowiązków służbowych, tudzież zabójstwa, przewidzianego w art. 455 ust. 6 Kodeksu Karnego (zabójstwo w bandzie), oraz w art. 455 ust. 12 Kodeksu Karnego (zabójstwo w celu zysku);
- c) rozboju, przewidzianego w art. 589 Kodeksu Karnego, a na obszarze województwa nowogródzkiego nadto względem:
- d) uszkodzenia mienia przez podpalenie, przewidzianego w art. 562 i 563 Kodeksu Karnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy jednak powiatów: augustowskiego, białskiego (Biała), chełmskiego, ciechanowskiego, częstochowskiego, gostyńskiego, kaliskiego, kolnieńskiego, kolskiego, konińskiego, konstantynowskiego, kutnowskiego, lubartowskiego, łukowskiego, makowskiego, mławskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, płockiego, płońskiego, przasnyskiego, pułtuskiego, radzyńskiego, sejneń-

skiego, siedleckiego, sierpeckiego, słupeckiego, suwalskiego, szczuczyńskiego, węgrowskiego, włocławskiego i włodawskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1922 roku.

Prezydent Ministrów:
A. Ponikowski

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Minister Spraw Wewnętrznych:
St. Downarowicz

40.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 7 stycznia 1922 r.

o zmianach i uzupełnieniach Przepisów Przewozowych, stanowiących część I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z d. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. W Przepisach Przewozowych, stanowiących część I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 65, poz. 414) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W art. 54 w ust. 2 punk. B) w post. wyk. II maksymalna norma odszkodowania podnosi się z 200 mk. na 1000 mk. za 1 kg.

W art. 74 ust. 1 uzupełnia się postanowieniami wykonawczymi treści następującej:

„(Post. Wyk.) I. O przeszkodach w przewozie przesyłek ogłasza się w Monitorze Polskim z podaniem przyczyny przeszkody i drogi okólnej.

(Post. Wyk.) II. Przesyłki, nadawane po nastaniu przeszkody w przewozie, mogą być przyjmowane do przewozu jedynie drogą okólną. Drogę tę nadawca obowiązany jest wskazać w liście przewozowym”.

W art. 76 ust. 2 uzupełnia się postanowieniem wykonawczym treści następującej:

„(Post. Wyk.). Odbiorca, wymieniony w liście przewozowym, może zlecić, ażeby przesyłkę, po uiszczeniu przezeń przewoźnego i innych ciężących na towarze należności, wysłano na podstawie nowego listu przewozowego ze stacji pierwotnego przeznaczenia na inną stację. Za wykonanie takiego zlecenia pobiera się specjalną opłatę, wskazaną w p. 10-a Wykazu opłat dodatkowych (Część II taryfy). Wykonania takiego zlecenia kolej może jednak odmówić”.

W art. 79 ust. 4 uzupełnia się postanowieniem wykonawczym treści następującej: